

1. Referentie

Referentie	Eldering, L. & Knorth E.J. (1997). Marginalisering van allochtone jongeren en risicofactoren in hun dagelijks leven. <i>Kind en adolescent</i> , 18, (1), pp. 2-14.
Taal	Nederlands
ISSN	0167-2436
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

Dit artikel geeft een globale schets van tendensen en ontwikkelingen betreffende marginalisering van jongeren van mediterrane herkomst.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Welzijn
Trefwoord(en)	Acculturatie, allochtonen, jongeren, marginalisering

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	
Onderzoeker(s)	Prof. Dr. L. Eldering & Dr. E.J. Knorth Afdeling Orthopedagogiek Faculteit Sociale wetenschappen Universiteit Leiden Postbus 9555 2300 RB Leiden Nederland Tel: +3171/ 527 40 60 of +3171/ 527 40 62 http://www.orthopedagogiek.leidenuniv.nl

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	Zijn er belangrijke verschillen in marginalisering tussen autochtone en allochtone jongeren en tussen de verschillende allochtone groeperingen? Welke risicofactoren zijn van invloed op marginalisering, en in hoeverre komen deze bij allochtone jongeren voor? Worden allochtone jongeren met specifieke risicofactoren in hun dagelijks leven geconfronteerd?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeks-methode	Literatuurstudie De onderzoeksvragen tracht men te beantwoorden met behulp van kwantitatief (correlaties tussen marginalisering en risicofactoren) en kwalitatief onderzoek (het proces van marginalisering en de impact van risicofactoren).
Onderzochte groep	Allochtone jongeren: kinderen van eerste-generatie-immigranten
Bereik	Internationaal (West-Europa)

7. Resultaten

Schoolresultaten	Over het algemeen doen allochtone leerlingen het minder goed op school dan autochtone met een vergelijkbare sociaal-economische achtergrond. Dit geldt vooral voor Marokkaanse en Turkse kinderen.
Delinquentie, zwerven en weglopen	Allochtone jongeren komen vaker in aanraking met de politie dan autochtone. Maghrebijnse jongens hebben de hoogste criminaliteitsscores in België en Frankrijk. Marokkaanse en Surinaamse jongeren zwerven meer. Marokkaanse en Surinaamse meisjes lopen vaker weg meestal bij conflict met de ouders.
Risicofactoren	Vooraf de risicofactoren in het gezin als gevolg van immigratie en acculturatie zijn doorslaggevend. Na immigratie verkeren allochtone gezinnen in een toestand van disharmonie en moeten de gezinsleden een nieuwe manier van samenleven zien te vinden, terwijl zij tegelijkertijd met een andere cultuur worden geconfronteerd. De mate van flexibiliteit in deze gezinnen, en de reciprociteit tussen de ouders en kinderen bepalen voor een belangrijk deel of deze conflicten uit de hand lopen en tot marginalisering leiden. Ouders uit een traditioneel gezinstype zijn minder competent hun kinderen te begeleiden in het integratieproces dan ouders uit een egalitair gezinstype.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

Eldering, L. & Knorth, E.J. (1998). Marginalization of immigrant youth and risk factors in their everyday lives: the European experience. *Child and Youth Care Forum*, 27(3), pp.153-169.

9. Beleidsaanbevelingen

Nee

10. Samenvatting

Marginalisering van allochtone jongeren is een fenomeen dat we in heel Europa aantreffen. Vanwege een gebrek aan onderzoeksgegevens op dit niveau beperkt dit artikel zich tot een globale schets van tendensen en ontwikkelingen, vooral onder jongeren van mediterrane herkomst.

Over het algemeen doen allochtone leerlingen het minder goed op school dan autochtone met een vergelijkbare sociaal-economische achtergrond. Dit geldt vooral voor Marokkaanse en Turkse kinderen.

Allochtone jongeren komen vaker in aanraking met de politie dan autochtone. Maghrebijnse jongens hebben de hoogste criminaliteitsscores in België en Frankrijk. Marokkaanse en Surinaamse jongeren zwerven meer. Marokkaanse en Surinaamse meisjes lopen vaker weg meestal bij conflict met de ouders.

Vooraf de risicofactoren in het gezin als gevolg van immigratie en acculturatie zijn doorslaggevend. Na immigratie verkeren allochtone gezinnen in een toestand van disharmonie en moeten de gezinsleden een nieuwe manier van samenleven zien te vinden, terwijl zij tegelijkertijd met een andere cultuur worden geconfronteerd. De mate van flexibiliteit in deze gezinnen, en de reciprociteit tussen de ouders en kinderen bepalen voor een belangrijk deel of deze conflicten uit de hand lopen en tot marginalisering leiden. Ouders uit een traditioneel gezinstype zijn minder competent hun kinderen te begeleiden in het integratieproces dan ouders uit een egalitair gezinstype.